

врѣменнитѣ религиозни хора и свѣтскитѣ има вѣченъ споръ. Еднитѣ искатъ да живѣятъ постоянно въ небето. Религиознитѣ казватъ: „Дотегна ни животътъ на земята, — въ небето, въ небето!“ Другитѣ казватъ: „Намъ ни дотегна да слушаеме за небето, — на земята, на земята!“ Тукъ е то, това е всичката философия. Спорътъ е, дали да се живѣе на небето или на земята. И въ всичкитѣ лекции въ университета доказватъ субективно и обективно, посредствомъ понятията, чувствата, волята, всички доказватъ, дали на небето да бждемъ или на земята. А ние казваме: ще бждете на небето и на земята. Защото въ Писанието се казва: „Когато Богъ създаде небето и земята“; но, понеже небето е било устроено съвършено, а земята трѣбвало да се развива, Писанието казва: „А земята не бѣ устроена“. Това подразбира, че земята трѣбвало да мине прѣзъ единъ периодъ на еволюция, да се самоусвършенствува. А усвършенствуването е единъ естественъ процесъ. И азъ казвамъ: момата, когато се готви да се жени, нали трѣбва да мине извѣстна еволюция, та булски дрехи, та корделки, та чепици, та панделки, та това, та онова, — цѣла еволюция; послѣ, зълви наоколо десетина ще я обличатъ, ще я редятъ — цѣла еволюция трѣбва да мине, и, като я облѣкатъ, цѣлъ ескортъ ще има подирѣ ѝ — съ сватове, съ кумици, съ гайди. Що е свадба? — То е една цѣла еволюция. Булката е била неустроена, необлѣчена въ булченски дрехи, и е трѣбвало да се облѣче. Това значи: земята не е била устроена, обикновена дама е била, та за женидба е трѣбвало единъ дълъгъ периодъ, додѣто се накичи като булка. И, като стане тази свадба, тогава всички трѣгватъ съ гайдитѣ, съ свиркитѣ. Това е приятно въ живота. Сега нѣкои, като ме слушатъ, казватъ: „Този езикъ не е религиозенъ“. Азъ отдавна съмъ се отказалъ да говоря на религиозенъ езикъ. И азъ пиша единъ новъ рѣчникъ, въ който, казвамъ тѣй: всѣки разуменъ човѣкъ трѣбва да се научи да говори по божественому; всѣки разуменъ човѣкъ трѣбва да изучи